

Uspešno so opravili nalogo

Mnogi so v temnem, zgodnjem jutru prišli na zbirališče naravnost z nočnega dela. Zanje je bilo najtežje, saj so morali po napornem delu opraviti še zahtevno vojaško vajo. Drugi so se prebudili, ko jih je, bolj zgodaj kot navadno, vrgel iz sna namesto budilke nadležni zvonec nad vrati. Toda velika večina, kjerkoli so že bili, se je odzvala nenadnemu vpoklicu v enoto teritorialne obrambe. Le tistih ni bilo, ki so bili v trenutku vpoklica na službeni poti ali zaradi bolezni v postelji. Primerilo se je, da so prihajali na zbirališče celo tisti, ki so bili v mavcu. Seveda so te požrtvovalne tovariše kasneje pospremili domov, saj je bila pred enoto dolga in naporna pot.

Zbiranje enote je potekalo naglo in brez nereda. Vsekakor hitreje kot pa so lahko predvidevali načrtovalci vaje.

Starešine so razporedili pripadnike po vnaprej določenih zadolžitvah tako, da ni bilo nič prepuščeno naključju. V tem delu vaje — zbiranje enote — je že manjša napaka lahko usodna za nadaljnji potek.

Naloga, ki je bila pred enoto, ni bila lahka in ni dopuščala napak. Terjala je veliko psihično pripravljenost slehernega pripadnika enote. Če ob lepem vremenu, torej ob normalnih pogojih, bi bila za marsikoga pretežka naloga. In vreme jo je resnično dodobra zagodlo. V zgodnjo pomlad, ko je v nižinah že bujno poganjalo zelenje, je nametalo po vsiljivem dežju še zvrhano mero snega. Pred enoto pa je bila naloga: napasti sovražnika, ki je skušal prodreti v zaledje, ga zadržati in poraziti.

Poti, po katerih se je premikala enota, da izpolni drugi del naloge, so v trenutku postale razmočene in spolzke. Blato se je lepilo za obutev. Zdržljivejši so pomagali tistim, ki so manj navajeni pešačenja in nošnje bremena.

Noč je enota dohitela sredi poti. Za daljši počitek ni bilo časa, le nekaj prespanih ur na improviziranih ležiščih, ki so jih teritorialcem pripravili člani komiteja za SLO v krajevni skupnosti. Nekateri so počivali še manj, skorajda nič. Vsem pripadnikom je bilo treba zagotoviti prehrano. Ampak ne samo konzervo in kos kruha, temveč topel obrok. Kuharji so to nalogo opravili več kot dobro.

Sredi noči je enota nadaljevala pot in v zgodnjih jutranjih urah prispela na cilj ter postavila zasede. Sovražnik je, ne sluteč, kaj se mu pripravlja, zapeljal s kolono vozil naravnost v ogenj enote. Poraz sovražnika je bil neizbežen in enota je vžno izpolnila nalogo.

Enota je na vaji dokazala, da je kos vsem zahtevnim nalogam v najtežjih pogojih. Pripadniki so pokazali visoko zavest in stopnjo pripravljenosti braniti vsako ped naše dežele pred morebitnim vdorom sovražnika. Kolektiv enote

je premagoval težave z medsebojno pomočjo in nesebičnostjo, požrtvovalnostjo in nevsakdanjo voljo.

Po opravljeni bojni nalogi so v vojašnici še poimenovali enoto po Francu Ravbarju-Vitezu, uglednem revolucionarju in narodnem heroju, ki je dal življenje za to našo — današnjo, samoupravno socialistično družbo.

Foto in tekst B. P.

Zbiranje pripadnikov enote je potekalo naglo in urejeno. Ob prihodu na zbirališče je sleherni preveril, ali ima pri sebi vso potrebno opremo za najtežje pogoje delovanja.

Enota se je v vojašnici poravnala za svečano poimenovanje po narodnem heroju Francu Ravbarju-Vitezu. Poslej bodo s ponosom nosili to ime.

Sem ter tja so zelo radi, vsaj nekaj deset metrov, nesli puške pionirji. Enoti so sicer radi pomagali tudi pri drugih opravilih.

Ko je bilo najbolj naporno, so znali teritorialci razdreti kakšno »okroglo«. Se posebej takrat, ko so korakali mimo »hramov«.

Poveljnik enote je predal poročilo komandantu teritorialne obrambe Slovenije, generalu Petriču, ki je enoto pozdravil in izrekel pohvalo za uspešno opravljeno nalogo.

Redki so bili kilometri, ko se je enota pomikala po asfaltni cesti. Pot jih je vodila v glavnem le po skritih in hribovitih predelih naših gozdov.